

Sygn. akt II K 126/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Przeworsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Gaca

Protokolant st.sekr.sądowy Katarzyna Półtorak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Przeworsku Marzeny Strokoń

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016r.

sprawy

M. P.

c. M. i G. z domu B.

ur. (...) w P.

oskarżonej o to, że:

W dniu 13 stycznia 2016 roku w miejscowości P. woj. (...) kierowała w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym – samochodem marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości: 0,54 promila alkoholu we krwi

tj. o przest. z art. 178a§1kk

I. na zasadzie art. 66§1 kk i art. 67§1 kk postępowanie karne przeciwko oskarżonej M. P. o czyn z art. 178a§1 kk popełniony w sposób wyżej opisany **warunkowo umarza** na okres próby 2 (dwóch) lat

II. na zasadzie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk **orzeka** wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do prowadzenia których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kat. B w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku

III. na zasadzie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonej środka karnego **zalicza** okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13.01.2016 r.

IV. na zasadzie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonej **świadczenie** pieniężne w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (...)/ (...)

V. na zasadzie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk oraz art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych tj. Dz.U. Nr 49 poz. 223 z 1983r. z późn. zmianami **zasądza** od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa kwotę 148,70 (sto czterdzieści osiem złotych 70/100) złotych oraz tytułem opłaty kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Przeworsku

z dnia 23 czerwca 2016 roku

sygn. akt II K 126/16

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 stycznia 2016 roku około godz. 22.10 funkcjonariusze policji Komendy Powiatowej Policji w P. P. Z. i B. S. pełniąc służbę w patrolu zmotoryzowanym zatrzymali do kontroli drogowej na ulicy (...) w P. samochód osobowy marki B. o nr. rej. (...). Kierującą pojazdem była oskarżona M. P.. Funkcjonariusze policji w trakcie kontroli drogowej kierowcy wyczuli od niej woń alkoholu, w związku z czym poddali ją badaniu na stan trzeźwości na urządzeniu kontrolnym typu AlcoBlow nr (...). Badanie wykazało obecność alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżona odmówiła poddania się badaniu na urządzeniu elektronicznym wskazującym liczbowy wynik pomiaru i zażądała pobrania krwi wskazując, iż wypiła w tym dniu około godziny 19 alkohol to jest piwo w ilości 0,5 litra. Funkcjonariusze udali się więc z oskarżoną do SPZOZ w P., gdzie o godzinie 23.10 pobrano od niej krew do badań na zawartość alkoholu. W związku z podejrzeniem kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości policjanci zatrzymali oskarżonej za pokwitowaniem angielskie prawo jazdy. Po wykonaniu niezbędnych czynności pojazd którym jechała oskarżona wraz z oskarżoną został przekazany wskazanej przez nią osobie.

Przeprowadzone badanie krwi oskarżonej wykazało obecność w niej alkoholu etylowego w ilości 0,54‰.

Oskarżona M. P. ma 27 lat, jest bezdzietną panną i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie średnie i mieszka w Wielkiej Brytanii, gdzie pracuje osiągając stały miesięczny dochód w przeliczeniu na walutę polską w kwocie 5000 złotych netto. Oskarżona nie była do tej pory karana.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

częściowych wyjaśnień oskarżonej M. P. (k. 29 w zw. z k. 25 zbioru A akt prokuratorskich), zeznań świadka P. Z. (k. 29 w zw. z k. 5 zbioru B), protokołu pobrania krwi (k. 5 zbioru A akt prokuratorskich), sprawozdania H.KR-350/16 z przeprowadzonego badania krwi pobranej od M. P. (k. 6 zbioru A akt prokuratorskich), informacji o dochodach (k. 15 zbioru A akt prokuratorskich), informacji o osobie z krajowego rejestru karnego k. 16 zbioru A akt prokuratorskich), zaświadczenia o stanie majątkowym (k. 18 zbioru A akt prokuratorskich), zaświadczeń Urzędu Miejskiego we W. (k. 19 i 20 zbioru A akt prokuratorskich), oświadczenia o cofnięciu wniosku złożonego w trybie art. 335 kpk (k. 30 zbioru A akt prokuratorskich).

Oskarżona M. P. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do popełnienia zarzuczonego jej czynu oraz złożyła wyjaśnienia. Wyjaśnienia te zostały odczytane na rozprawie sądowej, gdyż oskarżona prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiała się na nią będąc równocześnie reprezentowana na tej rozprawie przez ustanowionego z wyboru obrońcę. Oskarżona wyjaśniła, iż w dniu przedmiotowego zdarzenia spożyła u swojego brata w P. alkohol w postaci piwa w ilości 0,5 litra. Po około trzech godzinach od spożycia alkoholu kierując samochodem marki B. udała się do swojego chłopaka. Jadąc do niego została zatrzymana przez patrol policji. M. P. stwierdziła, iż decydując się na kierowania samochodem nie zdawała sobie sprawy, że znajduje się jeszcze pod wpływem spożytego wcześniej alkoholu. Oskarżona wyjaśniła też, że po zatrzymaniu jej do kontroli, gdy policjanci chcieli poddać ją badaniu na zawartość alkoholu przestraszyła się, gdyż nigdy wcześniej nie była jeszcze poddawana takiemu badaniu i dlatego zażądała badania krwi.

Samo przyznanie się oskarżonej do faktu jazdy samochodem w stanie nietrzeźwości nie budzi żadnych wątpliwości Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego. Sąd dał też wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, w zakresie w jakim przyznała ona sam fakt spożywania alkoholu w dniu przedmiotowego zdarzenia oraz fakt kierowania samochodem, kiedy to została zatrzymana do kontroli przez patrol policji. Nie budzi również jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu część jej wyjaśnień odnosząca się do przebiegu kontroli i pobrania jej w SPZOZ na jej żądanie krwi do badania na

zawartość alkoholu. Okoliczności te są w sprawie niewątpliwe, znajdują potwierdzenie w zeznaniach interweniującego funkcjonariusza policji P. Z. oraz w dokumentacji procesowej z opisanych czynności.

Nie zasługują natomiast na wiarę skrajnie infantylne podane przez oskarżoną motywy jej działania. Oskarżona jest osobą pełnoletnią, zdrową umysłowo i tym samym za naiwne uznać należy jej stwierdzenie, że nie sądziła, iż po spożyciu alkoholu po trzech godzinach nie będzie miał on już działania na jej organizm i może prowadzić pojazd mechaniczny. Zauważyć dodatkowo należy, iż oskarżona w sposób niezwykle naiwny tłumaczy motywy odmowy poddania się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i żądanie przeprowadzenia badania krwi. W ocenie Sądu oskarżona po zatrzymaniu jej do kontroli i przeprowadzeniu badania na zawartość alkoholu urządzeniem kontrolnym typu AlcoBlow doskonale zdawała sobie sprawę z ilości i czasu spożytego wcześniej alkoholu i wiedziała też, że pobranie krwi pozwoli uzyskać niższy wynik badania z uwagi na dodatkowy wpływ czasu. Dlatego też zdecydowała się na nieprzyjemny i inwazyjny zabieg pobrania krwi zamiast po prostu wykonać proste i nieinwazyjne badanie na przysłowiowym alkomacie. Nie ulega również wątpliwości Sądu, że ilość spożytego przez oskarżoną alkoholu z uwagi na wynik badania musiał być większy niż podała bądź też czas jego spożycia był bliższy kontroli policyjnej skoro o godz. 23.10 stężenia alkoholu etylowego w jej krwi wynosiło jeszcze 0,54‰.

Mając wszystko powyższe na uwadze wyjaśnienia oskarżonej uznać należy jedynie częściowo za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w sprawie.

W pełni za wiarygodne uznać należy zeznania P. Z., albowiem są one szczerze, logiczne i znajdują potwierdzenie w sporządzonej w sprawie dokumentacji procesowej, jak też w wyjaśnieniach oskarżonej w części, w jakiej Sąd uznał je za wiarygodne. Świadek pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji zatrzymał oskarżoną do kontroli, zaś po wyczuciu od niej woni alkoholu przeprowadził wobec niej rutynowe w tego typu sytuacjach czynności procesowe. Jego zeznania odnoszą się do wskazania zaobserwowanych faktów i opisanie przeprowadzonych czynności. W ocenie Sądu P. Z. podał tylko i wyłącznie to, co jest mu rzeczywiście wiadome w sprawie zaś jego szczerze zeznania mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd dał wiarę przeprowadzonym na rozprawie dowodom z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności i wiarygodności, jak też nie budzą one wątpliwości Sądu co do zawartej w nich treści.

Ze sprawozdania H.KR-350/16 z przeprowadzonego badania krwi pobranej od M. P. wynika jednoznacznie, że oskarżona kierując samochodem znajdowała się w stanie nietrzeźwości, który jeszcze blisko godzinę po zatrzymaniu jej do kontroli wynosił 0,54‰ alkoholu etylowego we krwi.

Pozostałe dowody z dokumentów dowodzą dotychczasowej niekaralności oskarżonej oraz jej sytuacji osobistej i majątkowej.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób nie budzący najmniejszych wątpliwości wykazało, iż oskarżona M. P. w dniu 13 stycznia 2016 roku w miejscowości P. woj. (...) kierowała w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym - samochodem marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości; 0,54 promila alkoholu we krwi. Oskarżona swoim czynem wyczerpała wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk.

Przestępstwo z art. 178a§1 kk popełnia sprawca, który znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Dobrem chronionym przez art.178a§1 kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, tak bezpieczeństwo pojazdów, jak i pieszych. Nietrzeźwy kierowca stwarza bowiem zawsze potencjalne zagrożenie dla innych uczestników ruchu.

Przestępstwa opisanego w art. 178a§1 kk dopuścić się można jedynie umyślnie. Jak w przypadku każdego przestępstwa umyślnego dla bytu odpowiedzialności karnej niezbędne jest występowanie po stronie sprawcy świadomości realizacji wszystkich znamion, a zatem i świadomości znajdowania się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Nie oznacza to oczywiście wymogu obejmowania zamiarem elementów ilościowych przesądzających o odpowiedzialności, sprawca nie musi uświadamiać sobie stężenia alkoholu we własnej krwi, wystarczy obiektywna postrzegalność stanu

nietrzeźwości. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością.

Warunkiem odpowiedzialności za każde przestępstwo jest ponadto przypisanie sprawcy winy, tj. postawienie mu zarzutu, że w chwili czynu mógł postąpić inaczej i dać posłuch normie prawnej nakazującej mu zachowanie zgodne z prawem.

Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprawianie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu, a więc bezpośrednie władanie mocą silnika i nadawanie pojazdowi ruchu i kierunku. Prowadzenie pojazdu to obsługiwanie układu kierowniczego, ale także wszystkich podstawowych mechanizmów mających bezpośredni wpływ na jazdę.

Pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak też maszyna samobieżna i motorower.

W przypadku ruchu lądowego miejscem popełnienia przestępstwa z art. 178a§1 kk może być droga publiczna, ale także każde inne miejsce, w którym odbywa się faktycznie ruch pojazdów.

Zgodnie z ustawą z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne. Ulice leżące w ciągu tych dróg należą do tej samej kategorii co te drogi.

Drogą, w świetle ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest wydzielony pas terenu składający się z jezdni, pobocza, chodnika, drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdującym się w obrębie tego pasa, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt.

Aby zrealizować ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk kierujący pojazdem mechanicznym musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

Zgodnie z art. 115§16 kk stan nietrzeźwości zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało jednoznacznie, iż oskarżona M. P. zrealizowała wszystkie omówione wyżej znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk. Ulica (...) w miejscowości P., po której prowadziła samochód osobowy jest drogą publiczną w rozumieniu ustawy, zaś pojazd którym oskarżona się poruszyła jest pojazdem mechanicznym o jakim mowa w art. 178a§1 kk. Stopień nietrzeźwości oskarżonej przekraczał dopuszczalne w tym zakresie normy. M. P. jest osobą dorosłą i miała pełną świadomość, że jest pod wpływem alkoholu albowiem jak sama szczerze przyznała spożywała go w dniu przedmiotowego zdarzenia. Czyn swój popełniła umyślnie w zamiarze bezpośrednim to jest miała świadomość jego popełnienia i chciała go popełnić. Miała świadomość, wypicia alkoholu i swojej po nim nietrzeźwości, ale pomimo tego zdecydowała się jechać samochodem drogą publiczną. Jest osobą dorosłą, zdawała sobie sprawę, że nie powinna w takim stanie kierować samochodem. Nie zachodziła również po jej stronie żadna anormalna sytuacja motywacyjna. Można więc i należy przypisać jej winę to jest postawić zarzut, iż powinna była powstrzymać się w takim stanie od prowadzenia pojazdu.

Zgodnie z treścią art. 66§1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają

przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Przy spełnieniu wyżej opisanych przesłanek zgodnie z treścią art. 66§2 kk Sąd warunkowo umorzyć może postępowanie karne o czyn zagrożony karą nie przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, iż istnieją wszystkie niezbędne przesłanki przemawiające za zastosowaniem wobec M. P. instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Przede wszystkim jak wyżej opisano okoliczności popełnienia przez oskarżoną czynu z art. 178a§1 kk nie budzą w świetle zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego żadnych, nawet najmniejszych wątpliwości.

Przestępstwo to zagrożone jest karą do 2 lat pozbawienia wolności, podczas gdy ustawodawca przy spełnieniu wszystkich szczególnych przesłanek dopuszcza obecnie warunkowe umorzenie postępowania do czynów zagrożonych karą do 5 lat pozbawienia wolności.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżoną mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy zdaniem Sądu nie jest znaczny i tym samym pozwala na warunkowe umorzenie postępowania karnego.

O stopniu społecznej szkodliwości czynu z art. 178a§1 kk decydują w przedmiotowej sprawie głównie takie czynniki jak zamiar sprawcy, stopień nietrzeźwości, miejsce w którym prowadził pojazd, sposób jego prowadzenia oraz długość przebytej w stanie nietrzeźwości drogi wpływający na stworzone zagrożenie.

Oskarżona swojego czynu dopuściła się wprawdzie działając w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, ale stopień jej nietrzeźwości nieznacznie przekraczał ustawowy próg. Wprawdzie pobranie krwi i badanie wykonane zostało blisko godzinę po zatrzymaniu oskarżonej do kontroli, ale wynik badania wyniósł 0,54 promila alkoholu we krwi czyli nieznacznie przekroczył próg definiowanego stanu nietrzeźwości.

Wskazać dodatkowo należy, iż oskarżona przejechała pojazdem odcinek drogi około 2 kilometrów i do kontroli zatrzymana została w ramach rutynowych działań policji, nie zaś na skutek zaobserwowanego nieprawidłowego sposobu prowadzenia auta.

Wyżej wskazane okoliczności w ocenie Sądu uzasadniają przyjęcie, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej nie był znaczny i w konsekwencji tego zasadnym jest zastosowanie w przedmiotowej sprawie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Biorąc pod uwagę właściwości i warunki osobiste M. P. oraz jej dotychczasowy sposób życia w ocenie Sądu istnieje wobec oskarżonej pozytywna prognoza kryminologiczna. Oskarżona ma 27 lat i nie była do tej pory karana, co oznacza, iż przestrzegała obowiązującego porządku prawnego. Ma stałą pracę na terenie Wielkiej Brytanii z której się utrzymuje.

Czyn oskarżonej uznać należy za jednorazowe incydentalne zdarzenie, nie zaś za przejaw znacznej jej demoralizacji. W trakcie toczącego się postępowania oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, nie utrudniała postępowania i choć nie była obecna na rozprawie – z pewnością z uwagi na obecne jej miejsce zamieszkania i pracy - to ustanowiła sobie obrońcę z wyboru, który w jej imieniu składał za nią pisma procesowe.

Sąd uznał, iż postawa oskarżonej, jej właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie ona przestrzegała porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

W opinii Sądu warunkowe umorzenie postępowania na okres próby 2 lat będzie dla oskarżonej M. P. wystarczającą dolegliwością za popełniony czyn i pozwoli zweryfikować postawioną wobec niej pozytywną prognozę co do przestrzegania w przyszłości obowiązujących powszechnie przepisów prawa.

Warunkowo umarzając postępowanie karne Sąd na zas. art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, dla prowadzenia których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii B na okres 1 roku.

Orzekając wobec oskarżonej wskazany środek karny Sąd kierował się tym, iż zasadniczą przesłanką jego stosowania jest zagrożenie, jakie w przyszłości spowodować może prowadzenie pojazdu mechanicznego przez oskarżoną. Zakazem objęty został ten rodzaj pojazdu mechanicznego, którym oskarżona poruszała się w czasie popełnienia przestępstwa.

Ustalając roczny okres obowiązywania wskazanego środka karnego Sąd brał pod uwagę stopień zagrożenia jakie może stwarzać powrót oskarżonej do ruchu, a ten oceniany był na podstawie okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa i na jego stopień poczucia odpowiedzialności.

Orzekając o zaliczeniu oskarżonej okresu zatrzymania prawa jazdy na poczet orzeczonego środka karnego Sąd kierował się treścią art. 63§4 kk.

Warunkowo umarzając postępowanie karne Sąd orzekł ponadto wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych na rzecz Funduszy Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Świadczenie pieniężne jako środek karny ma charakter dolegliwości finansowej i pełnić będzie funkcję zarówno represyjną, jak i prewencyjną. Orzeczenie świadczenia pieniężnego będzie ponadto zewnętrznym wyrazem tego, że M. P. popełniła czyn zabroniony, który spotkał się z napiętnowaniem przejawiającym się w orzeczeniu dotkliwego finansowo środka karnego. Zdaniem Sądu w sytuacji warunkowego umorzenia postępowania kwota 2 000 złotych będzie stanowić realną dolegliwość finansową za popełnione przestępstwo i uświadomi oskarżonej o nieopłacalności popełniania przestępstw w przyszłości.

Na koniec rozważań niniejszej sprawy wyraźnego podkreślenia wymaga, iż Sąd wydając wyrok zobligowany jest rozważyć wszelkie jego ewentualne konsekwencje dla oskarżonej. Zdaniem Sądu represja karna w postaci warunkowego umorzenia postępowania na okres próby 2 lat w połączeniu z dwoma orzeczonymi środkami karnymi pozostaje w pełni adekwatna do czynu popełnionego przez oskarżoną, jak też bezzasadnie nie przekracza żadnego z celów postępowania karnego.

Dwuletni okres próby jest to wystarczający czas, aby zweryfikować postawę M. P. i przekonać się, czy Sąd słusznie wysunął po jej stronie pozytywną prognozę co do jego zachowania w przyszłości i czy będzie ona przestrzegała porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Ustalony wobec oskarżonej okres próby, jak i nałożona na nią dolegliwość natury finansowej wraz z orzeczonym rocznym zakazem prowadzenia samochodów osobowych spełnią wobec oskarżonej pokładane w nich cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Na koniec uzasadnienia odnieść należy się do składanych przez oskarżoną poprzez swojego obrońcę pism procesowych, wnioskowanych w nich rozstrzygnięć procesowych oraz postulowanego także ostatecznie w głosach stron nie orzekania wobec oskarżonej jakiegokolwiek środka karnego polegającego na zakazie prowadzenia pojazdów.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż oskarżona początkowo na etapie postępowania przygotowawczego deklarowała chęć dobrowolnego poddania się karze i wносиła o złożenie przez Prokuratora wniosku w trybie art. 335 kpk. Po przystąpieniu do sprawy po jej stronie obrońcy z wyboru w osobie radcy prawnego J. P. cofnęła jednak złożony wniosek i wnioskowała o złożenie przez Prokuratora do Sądu wniosku o warunkowe umorzenia postępowania.

Po skierowaniu przez Prokuratora aktu oskarżenia do tut. Sądu oskarżona działając przez obrońcę złożyła odpowiedź na akt oskarżenia, w którym domagała się już całkowitego umorzenia postępowania w oparciu o treść art. 17§1 pkt 3 kpk z uwagi na jej zdaniem znikomy stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu ewentualnie o jej uniewinnienie. Rozstrzygnięcie takie motywowała tym, że nie wyrządziła nikomu krzywdy, nie naraziła nikogo na

niebezpieczeństwo, przejechała zaledwie 2 kilometry w porze nocnej, gdy natężenie ruchu nie było duże. Wskazała ponadto, że wypila bardzo nieznaczna ilość alkoholu i była przekonana, że został on już w jej organizmie strawiony.

W dalszej kolejności oskarżona przesłała do Sądu dwa kolejne wnioski o warunkowe umorzenia postępowania karnego, w których nie kwestionując swojego sprawstwa ani też winy wnosila o nie orzekanie wobec niej środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Wniosek ten podtrzymany został w głosach stron przez jej obrońcę.

W ocenie Sądu wniosek o uniewinnienie bądź też umorzenie postępowania karnego na zas. art. 17§1 pkt 3 kpk wraz z zawartą w nim argumentacją uznać należy jedynie za przyjęty na potrzeby sprawy sposób obrony, gdyż w przeciwnym razie uznać należałoby go za przejaw bagatelizowania przez oskarżoną powagi popełnionego przez nią czynu i nie najlepszą prognozę na przyszłość czy wręcz prognozę negatywną co do instytucji warunkowego umorzenia postępowania, jaką ostatecznie zastosował Sąd. Dla pozytywnej prognozy kryminologicznej skarżona musi bowiem zdawać sobie przecież sprawę z naganności swojego zachowania i nie może go bezzasadnie minimalizować. Problem nietrzeźwych kierowców na polskich drogach jest negatywnym zjawiskiem społecznym wymagającym stanowczej reakcji i eliminowania sprawców takich czynów z grona czynnych uczestników ruchu drogowego. Oskarżona musi zdawać sobie z tego sprawę bez względu na to, czy na stałe zamieszkuje w Wielkiej Brytanii czy na terytorium Polski. O powadze problemu przypominają liczne kampanie społeczne, zaś skutki wypadków spowodowanych przez nietrzeźwych kierowców dostrzegalne są niemal w każdym mieście i czasie. W tym kontekście podnoszenie kwestii nieznacznego odcinka przebytej drogi, czy też późnej pory dnia uznać należy za niepoważne i nie adekwatne do skali problemu, jaki zaistniał w przedmiotowej sprawie.

Wyżej sformułowane argumenty nakazują również kategorycznie wykluczyć w przedmiotowej sprawie możliwość nie orzekania wobec oskarżonej środka karnego jakim jest zakaz prowadzenia pojazdów. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż już ustawa Kodeks wykroczeń za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie tylko po spożyciu alkoholu obliguje Sąd do orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze od 6 miesięcy do 3 lat. Racji i celowości tego uregulowania nie trzeba żadnej rozsądnej osobie szczególnie tłumaczyć. Tym bardziej przyjęcie sprawstwa co do przestępstwa kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwym, nawet przy warunkowym umorzeniu postępowania karnego, skutkować zdaniem Sądu musi i powinno czasową eliminacją kierowcy z grona czynnych uczestników ruchu poprzez orzeczony w odpowiednim wymiarze środek karny zakazu prowadzenia pojazdów.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu nie tylko zasadnym, ale i niezbędnym było orzeczenie wobec M. P. o zakazie kierowania pojazdami mechanicznymi, dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kat B. R. okres stosowania tegoż środka jest absolutnym minimum, jakie możliwe było do orzeczenia i równocześnie jakie należało orzec w przedmiotowej sprawie.

Na zasadzie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk oraz art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 83r Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa kwotę 90 złotych oraz tytułem opłaty kwotę 50 złotych. Dochody oskarżonego i jego sytuacja majątkowa nie dają podstaw do obciążania tymi kosztami Skarbu Państwa, zaś rozstrzygnięcie sprawy uzasadnia ich zasądzenie od oskarżonego.